

Jelen előterjesztés csak tervezet, amelynek közigazgatási egyeztetése folyamatban van. A minisztériumok közötti egyeztetés során az előterjesztés koncepcionális kérdései is jelentősen módosulhatnak, ezért az előterjesztés jelen formájában nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

A dokumentum célja a társadalmi egyeztetés elindítása és a jogalkotási folyamat átláthatóvá tétele, amelynek alapján, illetve eredményeként a mellékelt tervezet valamennyi tartalmi és formai eleme módosulhat!

A tervezet előterjesztője

Melléklet az XX-IFFO/686/2015 számú előterjesztéshez

2015. évi törvény

a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról

1. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

1. §

(1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (2) bekezdés f) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

(Illetékmentes a büntető ügyekben:)

„f) a feljelentő részére a szóban tett feljelentésről készített jegyzőkönyv másolata, illetve az írásban tett feljelentés megtételét igazoló irat másolata.”

(2) Az Itv. 103. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az 57. § (2) bekezdés f) pontja a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikk (3) bekezdésének végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”

2. A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény módosítása

2. §

(1) A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény (a továbbiakban: Bvszt.) 28/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28/B. § (1) A bíróság vagy az ügyész értesítése alapján a fogva tartó bv. szerv nyilvántartja a sértettnek, illetve a Be. 51. § (3) vagy (3a) bekezdése alapján a sértett jogait gyakorló személynek a sértettet érintő bűncselekménnyel összefüggésben az előzetesen letartóztatott vagy az elítélt szabadulásáról vagy szökéséről történő értesítésre vonatkozó kérelmével kapcsolatos adatokat.

(2) Az (1) bekezdés alapján a következő személyes adatokat kell nyilvántartani:

- a) a kérelmező családi és utónevét, és
- b) a kérelmező által megadott lakcímet.

(2) A Bvszt. a következő 28/C. §-sal egészül ki:

„28/C. § (1) A bíróság vagy az ügyész értesítése alapján az Országos Parancsnokság nyilvántartja a sértettnek, illetve a Be. 51. § (3) vagy (3a) bekezdése alapján a sértett jogait gyakorló személynek a sértettet érintő bűncselekménnyel összefüggésben az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott szabadulásáról vagy szökéséről történő értesítésre vonatkozó kérelmével kapcsolatos adatokat, ha

a) az előzetes letartóztatást rendőrségi fogdában vagy az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetben hajtják végre,

b) a szabadságvesztést az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetben hajtják végre, vagy

c) az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetben ideiglenes kényszergyógykezelést vagy kényszergyógykezelést hajtanak végre.

(2) Az (1) bekezdés alapján a következő személyes adatokat kell nyilvántartani:

- a) a kérelmező családi és utónevét, és
- b) a kérelmező által megadott lakcímet.”

(3) A Bvszt. a következő 47/A. §-sal egészül ki:

„47/A. § E törvény 28/B. §-a és 28/C. §-a a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikk (5)-(6) bekezdésének való megfelelést szolgálja.”

3. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása

3. §

(1) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 139/A. §-a a következő (3a) és (3b) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A bíróság vagy az ügyész értesítése alapján a javítóintézet nyilvántartja a sértettnek, illetve a Be. 51. § (3) vagy (3a) bekezdése alapján a sértett jogait gyakorló személynek a sértettet érintő bűncselekménnyel összefüggésben, a javítóintézetben fogvatartott előzetesen letartóztatott vagy elítélt szabadulásáról vagy szökéséről történő értesítésre vonatkozó kérelmével kapcsolatos adatokat.

(3b) A (3a) bekezdés alapján a következő személyes adatokat kell nyilvántartani:

- a) a kérelmező családi és utónevét, és
- b) a kérelmező által megadott lakcímet.”

(2) A Gyvt. 189. §-a a következő d) ponttal egészül ki:

(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„d) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikk (5) és (6) bekezdése.”

4. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosítása

4. §

(1) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 51. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a sértett akár a büntetőeljárás megindítása előtt, akár azt követően meghalt, helyébe egyenesági rokona, házastársa, élettársa, testvére, törvényes képviselője vagy jogszabály, illetve szerződés alapján a sértett által eltartott személy léphet, és gyakorolhatja a (2) bekezdésben meghatározott jogokat. Több fellépésre jogosult személy esetén az érintettek kijelölhetik maguk közül a sértetti jogokat gyakorló személyt. Megegyezés hiányában az a személy gyakorolhatja a sértett jogait, aki az eljárásban elsőként fellépett.”

(2) A Be. 51. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a sértett egyházi személy vagy vallási tevékenységet végző szervezet vallásos szertartást hivatásszerűen végző tagja volt, aki az olyan egyházi jogi személy vagy vallási tevékenységet végző szervezet belső szabálya szerint, amelyhez életében tartozott, egyházi rend vagy fogadalom okából házasságot nem köthetett, a (3) bekezdés alkalmazásában halála esetén – hozzátartozó vagy örökös hiányában – az egyenesági rokon jogai az egyházi jogi személy vagy vallási tevékenységet végző szervezet elöljáróját illetik meg.”

(3) A Be. 51. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A sértett, illetve a (3) vagy (3a) bekezdés alapján a sértett jogait gyakorló személy jogosult arra, hogy kérelmére értesítsék a sértettet érintő bűncselekménnyel összefüggésben

- a) az előzetesen letartóztatott szabadon bocsátásáról vagy szökéséről,

- b) a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt véglegesen vagy feltételesen történő szabadon bocsátásáról vagy szökéséről, illetve a szabadságvesztés végrehajtásának félbeszakításáról,
- c) az elzárásra ítélt szabadon bocsátásáról vagy szökéséről, illetve az elzárás végrehajtásának félbeszakításáról,
- d) az ideiglenes kényszergyógykezelés, illetve a kényszergyógykezelés hatálya alatt álló személy elbocsátásáról, szökéséről, illetve a kényszergyógykezelés hatálya alatt álló személy adaptációs szabadságra bocsátásáról, valamint
- e) javítóintézeti nevelés esetén a fiatalokú végleges vagy ideiglenes elbocsátásáról, vagy a javítóintézet engedély nélküli elhagyásáról.”

5. §

A Be. 53. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A pótmagánvádló halála esetén helyébe – harminc napon belül – egyenesági rokona, házastársa, élettársa, testvére, törvényes képviselője vagy jogszabály, illetve szerződés alapján a pótmagánvádló által eltartott személy léphet.”

6. §

A Be. 57. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép

„(3) A sértett, a magánvádló, a magánfél vagy az egyéb érdekelt kérelmére – ha annak a jogi segítségnyújtásról szóló törvényben foglalt feltételei fennállnak – a törvényben meghatározott szervezet engedélyezi a pártfogó ügyvédi képviseletet. Ha a nyomozó hatóság, az ügyész vagy a bíróság észleli, hogy a pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezésének feltételei a felsoroltak valamelyikénél fennállnak, e személyt tájékoztatja arról, hogy pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezését kérheti. Ha az ügyész a Polgári perrendtartásban meghatározottak szerint perindításra jogosult, erre a bíróság az ügyész figyelmét felhívhatja.”

7. §

A Be. 62/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„62/A. § (1) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság törekszik arra, hogy a büntetőeljárásban részt vevő személyekkel történő írásbeli és szóbeli kommunikáció során egyszerű és közérthető módon fogalmazzon. A jogokról való tájékoztatást és a kötelezettségekre való figyelmeztetést az érintett személy számára érthető módon, az érintett személy állapotára, személyes jellemzőire figyelemmel kell megfogalmazni.

(2) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság a szóbeli kommunikáció során meggyőződik arról, hogy az elmondottakat az érintett személy megértette-e, ennek hiányában a tájékoztatást, illetve a figyelmeztetést megmagyarázza.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásakor különös körültekintéssel kell eljárni, ha az érintett személy a tizennyolcadik életévét nem haladta meg, vagy ha hallássérült, siketvak, vak, beszédképtelen, illetve – beszámítási képességre tekintet nélkül – kóros elmeállapotú.”

8. §

A Be. a következő alcímmel, valamint 62/B. és 62/C. §-sal egészül ki:

„A sértettre vonatkozó különös rendelkezések

62/B. § (1) A bíróságnak, az ügyésznek és a nyomozó hatóságnak az eljárási cselekmények előkészítése és végrehajtása során figyelemmel kell lennie arra, hogy az eljárási cselekményt megelőzően, annak során, illetve az eljárási cselekményt követően a sértett és a terhelt szükségtelenül ne találkozzon egymással.

(2) Az olyan eljárási cselekményt, amelynél a sértett jelenléte kötelező, lehetőség szerint úgy kell előkészíteni és végrehajtani, hogy annak megismétlésére indokolatlanul ne kerüljön sor.

62/C. § (1) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság az eljárás során folyamatosan vizsgálja, hogy a sértett a személyiségét és életviszonyait jellemző tényekre és körülményekre, a bűncselekmény jellegére vagy az elkövetés körülményeire tekintettel olyan különleges bánásmódot igénylő személy-e, akiről megállapítható, hogy a büntetőeljárásban sajátos szükségletekkel rendelkezik (a továbbiakban: különleges bánásmódot igénylő sértett).

(2) Ha a sértett a büntetőeljárás megindításakor a tizennyolcadik életévét nem töltötte be, különleges bánásmódot igénylő sértettnek kell tekinteni.

(3) Ha a büntetőeljárásban különleges bánásmódot igénylő sértett vesz részt, akkor a bíróságnak, az ügyésznek és a nyomozó hatóságnak az eljárás során a különleges bánásmódot igénylő sértett lehető legnagyobb kíméletével kell eljárnia. Ennek során a sértett igényeinek a figyelembevételével különösen a 167. § (1) bekezdésében, a 207. § (5) bekezdésében, a 211. § (4a) bekezdésében, a 213. § (4) bekezdésében, a 244/A. § (2) bekezdésében, a 292. § (2) bekezdésében, a 293. § (2) bekezdésében meghatározott intézkedések alkalmazására kell törekedni.

(4) A különleges bánásmódot igénylő sértettet érintő eljárási cselekményeket, ha az az eljárás érdekeit nem sérti, a sértett kíméletével, lehetőség szerint az igényeinek a figyelembevételével kell előkészíteni és végrehajtani.”

9. §

A Be. a 63. §-t megelőzően a következő alcím címével egészül ki:

„A büntetőeljárás során a személyes adatok kezelésére vonatkozó általános szabályok”

10. §

A Be. 67. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A kiskorú idézésében, illetve értesítésében – figyelemmel a 62/A. §-ban foglaltakra – a kiskorú korára, érettségére figyelemmel, számára érthető módon tájékoztatást kell adni az idézés, illetve értesítés tartalmáról.”

11. §

A Be. 70/B. (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A feljelentő részére – ha nem a (2) bekezdésben felsoroltak valamelyike – csak a szóban tett feljelentésről készített jegyzőkönyvről, illetve az írásban tett feljelentés megtételét igazoló iratról adható másolat. Ha a feljelentő a magyar nyelvet nem ismeri, kérelmére a nyomozó hatóság vagy az ügyész a feljelentés megtételéről igazolást állít ki. Az igazolást a feljelentő részére kézbesíteni kell.”

12. §

A Be. a következő 86/A. §-sal egészül ki:

„86/A. § Ha az ügyész vagy a nyomozó hatóság a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmény (Btk. XIX. Fejezet) vagy a hozzátartozó sérelmére elkövetett személy elleni bűncselekmény miatt folytatott eljárásban különleges bánásmódot igénylő sértettet kíván tanúként kihallgatni, akkor a sértettet csak vele azonos nemű személy hallgathatja ki, feltéve hogy ez az eljárás érdekeit nem sérti.”

13. §

A Be. 166. § (2) bekezdés *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jegyzőkönyvben fel kell tüntetni)

„*d)* az eljárási cselekményen jelen lévő személyek nevét, és azt, hogy az eljárási cselekményen milyen minőségben vettek részt,”

14. §

A Be. 167. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyész, valamint a nyomozó hatóság elrendelheti a nyomozási cselekménynek gyorsírással, kép- vagy hangfelvevővel vagy egyéb berendezéssel történő rögzítését; elrendeli, ha a gyanúsított, a védő vagy a sértett ezt a költségek egyidejű előlegezésével indítványozza. A tizennegyedik életévét be nem töltött tanú kihallgatását kép- vagy hangfelvevővel vagy egyéb berendezéssel kell rögzíteni. A rögzítés ilyen módja a jegyzőkönyvet nem pótolja, de az ügyész vagy a nyomozó hatóság által készített, a képet és a hangot egyidejűleg rögzítő felvétel esetében a jegyzőkönyvben mindössze a jelenlevőket, az elkészítés helyét, idejét és egyéb körülményeit kell feltüntetni.”

15. §

A Be. 172. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha a feljelentő a feljelentést szóban teszi, támogatása érdekében – ideértve a nyelvi segítséget is – a meghallgatásán jelen lehet egy általa megjelölt nagykorú személy, feltéve hogy e személy jelenléte az eljárás érdekeit nem sérti.”

16. §

A Be. 172/A. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A feljelentő vagy a sértett meghallgatásán a támogatása érdekében – ideértve a nyelvi segítséget is – jelen lehet egy általa megjelölt nagykorú személy, feltéve hogy e személy jelenléte az eljárás érdekeit nem sérti.”

17. §

A Be. 181. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a sértett tanúkénti kihallgatása szükséges, akkor a sértettet lehetőség szerint soron kívül kell kihallgatni.”

18. §

A Be. 184. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Azoknál a nyomozási cselekményeknél, amelyeknél a sértett jelenléte kötelező, vagy amelyeknél jelen lehet, a sértett mellett képviselője, támogatója és egy általa megjelölt nagykorú személy is jelen lehet, ha ez az eljárás érdekeit nem sérti. A sértett tanúkénti kihallgatásánál a 85. §

(4) bekezdésében, illetve a 86. § (3) bekezdésében meghatározott személyek mellett – ha ez az eljárás érdekeit nem sérti – a sértett által megjelölt nagykorú személy is részt vehet.”

19. §

A Be. 185. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„185. § (1) A gyanúsított, a védő és a sértett jelen lehet a szakértő meghallgatásánál, a szemlénél, a bizonyítási kísérletnél és a felismerésre bemutatásnál, továbbá indítványt terjeszthet elő, észrevételt tehet, valamint a szakértőhöz kérdéseket intézhet. A felsoroltaknak a nyomozási cselekményről való értesítése kivételesen mellőzhető, ha ezt a nyomozási cselekmény sürgőssége indokolja. Az értesítést mellőzni kell, ha ennek következtében a tanú zártan kezelt adatai a gyanúsított, a védő és a sértett előtt ismertté válnának.”

20. §

A Be. 213. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A nyomozási bíró – indítványra, illetve különleges bánásmódot igénylő sértett esetén hivatalból is – elrendelheti a tanú kihallgatásának kép- vagy hangfelvevővel, illetve egyéb berendezéssel történő rögzítését. A tizennegyedik életévét be nem töltött tanú kihallgatását kép- vagy hangfelvevővel, illetve egyéb berendezéssel kell rögzíteni. A felvétel a jegyzőkönyvet nem pótolja. A felvételtől készült másolaton a tanú személyazonosságának megállapítására alkalmas egyedi tulajdonságai (pl. arckép, hang) technikai úton torzíthatók. Ha a felvétel különösen védett, vagy olyan tanú kihallgatásáról készült, akinek a személyi adatait zártan kezelik, a zárt kezelésre vonatkozó rendelkezéseket az ilyen felvételre is alkalmazni kell.”

21. §

A Be. 237. § (3) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bíróság hivatalból vagy az ügyész, a vádlott, a védő, a sértett, illetőleg a tanú indítványára a nyilvánosságot az egész tárgyalásról vagy annak egy részéről indokolt határozattal kizárhatja (zárt tárgyalás))

„c) az eljárásban részt vevő személyek (V. Fejezet), így különösen a különleges bánásmódot igénylő sértett, továbbá a tanú védelme érdekében,”

22. §

A Be. 244/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tanács elnöke zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatását rendelheti el

- a) a tizennegyedik életévét be nem töltött tanúnak,
- b) annak a tanúnak, akinek sérelmére az élet, a testi épség és az egészség elleni bűncselekmények (Btk. XV. Fejezet), a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények (Btk. XIX. Fejezet) vagy a gyermekek érdekét sértő és a család elleni bűncselekmények (Btk. XX. Fejezet) körébe tartozó vagy más, személy elleni erőszakos bűncselekményt követtek el,
- c) a különleges bánásmódot igénylő sértettnek,
- d) annak a tanúnak, akinek a tárgyaláson való megjelenése egészségi állapotára vagy más körülményre tekintettel aránytalan nehézséggel járna,
- e) annak a tanúnak vagy vádlottnak, aki jogszabályban meghatározott tanúvédelmi programban vesz részt, vagy a védelme ezt egyébként indokolttá teszi,
- f) annak a fogva lévő vádlottnak vagy tanúnak, akinek a tárgyaláson való megjelenése a közbiztonság veszélyeztetésével járna.”

23. §

A Be. 292. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tanács elnöke az ügyész, a vádlott vagy a védő indítványára, illetve hivatalból a tanú kihallgatásának tartamára a tárgyalóteremből eltávolíttatja azt a vádlottat, akinek jelenléte a tanút a kihallgatása során zavarná. A különleges bánásmódot igénylő sértett tanúkenti kihallgatása esetén az ilyen sértett vagy képviselője is indítványozhatja a vádlott tárgyalóteremből történő eltávolíttatását.”

24. §

A Be. 214. § (4) bekezdésében, 262. § (1) bekezdésében és 327. § (2a) bekezdésében a „sértettet” szövegrész helyébe a „sértettet, illetve az 51. § (3) vagy (3a) bekezdése alapján a sértett jogait gyakorló személyt” szöveg lép.

5. A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény módosítása

25. §

(1) A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Jst.) 63. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A fél adatváltozás-bejelentési kötelezettsége a büntetőeljárás jogerős befejezésig áll fenn, ezt követően a támogatás visszatérítésére köteles fél a lakóhelyében, tartózkodási helyében, szálláshelyében és munkavégzésének helyében bekövetkezett változást köteles öt napon belül bejelenteni a visszatérítési kötelezettségének fennállásáig.”

(2) A Jst. 63. §-a a következő (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A jogi segítségnyújtó szolgálat a támogatás jogerős megvonásáról értesíti a büntetőeljárást lefolytató hatóságot és a pártfogó ügyvédet.

(8) A támogatás nyilvántartása a következő adatokat is tartalmazza:

a) a büntetőeljárást lefolytató hatóság megnevezése, a büntetőeljárás ügyszáma, a felek neve és a bűncselekmény, amely miatt a büntetőeljárás folyik,

b) a fél helyett előlegezett pártfogó ügyvédi díj, illetve pártfogó ügyvédi díj eljárási előlegének összege,

c) a visszatérítésre köteles terhelt adatai (név, anyja neve, születési időpont, lakóhely; szervezet esetében elnevezés, székhely, nyilvántartást vezető szerv, nyilvántartási szám).”

26. §

A Jst. VII. Fejezete a következő 63/A. §-sal egészül ki:

„63/A. § (1) A támogatás engedélyezésének ügyében eljáró jogi segítségnyújtó szolgálat a pártfogó ügyvéd kérelmére, ha annak jogszabályban foglalt feltételei fennállnak, megállapítja a pártfogó ügyvéd részére fizetendő pártfogó ügyvédi díj eljárási előlegének összegét.

(2) A pártfogó ügyvéd a pártfogó ügyvédi díj eljárási előlegének megállapítása iránti kérelmét a vádemelést követő 60 napon belül terjesztheti elő; ezt követően pedig akkor, ha igazolja, hogy a vádemelésről szóló értesítést 60 napon belül vette kézhez. Ha a büntetőeljárásban a vádemelésig a sértett képviselőt több pártfogó ügyvéd látta el, a korábban eljáró pártfogó ügyvéd a jogi segítségnyújtó szolgálat felhívására a pártfogó ügyvédi díj eljárási előlegének megállapítására irányuló kérelmét a felhívás kézhezvételétől számított 30 napos jogvesztő határidővel terjesztheti elő.

(3) A pártfogó ügyvédi díj eljárási előlegének megállapítására irányuló eljárásról a támogatott felet és a terheltet értesíteni nem kell.

(4) A pártfogó ügyvédi díj eljárási előlegéről rendelkező határozat jogerőre emelkedését követően a jogi segítségnyújtó szolgálat intézkedik a pártfogó ügyvédi díj eljárási előlegének kifizetése iránt; az eljárási előleg kifizetése a célelőirányzat terhére történik.

(5) A pártfogó ügyvéd a díjának megállapítása iránti kérelmét a büntetőeljárás jogerős befejezését követő 6 hónapon belül terjesztheti elő; ezt követően pedig akkor, ha igazolja, hogy a pártfogó ügyvédi díj viseléséről szóló jogerős határozatot 6 hónapon belül vette kézhez. Ha a perben a fél képviselőt több pártfogó ügyvéd látta el, a korábban eljáró pártfogó ügyvéd a jogi segítségnyújtó szolgálat felhívására díjának megállapítására irányuló kérelmét a felhívás kézhezvételétől számított 30 napos jogvesztő határidővel terjesztheti elő.

(6) A jogi segítségnyújtó szolgálat a pártfogó ügyvédi díj visszatérítésére kötelező döntésében a pártfogó ügyvédi díj eljárási előlegének visszatérítéséről is rendelkezik a díj visszafizetésére kötelezett terhelt vagy támogatott fél terhére.”

27. §

A Jst. 89. §-a a következő d) ponttal egészül ki:

(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való részleges megfelelést szolgálja:)

„d) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv.”

28. §

(1) A Jst. 63. § (1) bekezdésében az „e §-ban” szövegrész helyébe az „e §-ban és a 63/A. §-ban” szöveg lép.

(2) A Jst. 63. § (2) bekezdés nyitó szövegrészában az „a büntetőeljárás bírósági szakaszában” szövegrész helyébe az „a büntetőeljárásban” szöveg lép.

(3) A Jst. 63. § (2) bekezdés a) pontjában az „az elsőfokú, másodfokú és harmadfokú bírósági eljárásban a” szövegrész helyébe az „a támogatás iránti” szöveg lép.

(4) A Jst. 63. § (3) bekezdés nyitó szövegrészában az „A kérelemben” szövegrész helyébe az „A támogatás iránti kérelemben” szöveg lép.

(5) A Jst. 63. § (5) bekezdés a) pontjában a „vádlott” szövegrész helyébe a „terhelt” szöveg lép.

6. A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény módosítása

29. §

(1) A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Ást.) 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény szerinti áldozatsegítő szolgáltatás (a továbbiakban: szolgáltatás) igénybevételére – az (1a) bekezdésben foglalt eltéréssel – jogosult az Európai Unió bármely tagállamának Magyarországon életvitelszerűen élő állampolgára vagy az a Magyarországon életvitelszerűen élő magyar állampolgár is, aki jogszerű külföldi tartózkodása alatt bűncselekmény áldozatává vált.”

(2) Az Ást. 2. § az alábbi (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés esetén azonnali pénzügyi segély kizárólag akkor adható, ha az elszenvedett bűncselekmény szándékos, személy elleni erőszakos jellegű.”

30. §

(1) Az Ást. 4. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az állam az áldozat számára, szükségleteinek felmérését követően, azokhoz igazodóan szolgáltatást nyújt. E törvény alapján a szolgáltatások az alábbiak:

- a) érdekérvényesítés elősegítése,
- b) azonnali pénzügyi segély,
- c) áldozati státusz igazolása,
- d) tanúgondozás,
- e) védett szálláshely biztosítása.

(2) Az érdekérvényesítés elősegítése keretében az áldozatsegítő szolgálat az áldozatot a szükségletének megfelelő módon és mértékben hozzásegíti alapvető jogai érvényesítéséhez, az egészségügyi, egészségbiztosítási ellátások és a szociális ellátások, valamint más állami támogatások igénybevételehez, ennek érdekében különösen:

- a) tájékoztatást nyújt,
- b) jogi tanácsot ad,
- c) érzelmi segítséget nyújt,
- d) segítséget ad a sérelem rendezéséhez.”

(2) Az Ást. 4. § (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Ha valamely hatóság vagy más szerv az általa nyújtott ellátás, szolgáltatás vagy támogatás igénybevétele attól teszi függővé, hogy az ellátást, szolgáltatást vagy támogatást igénylő személy az e törvény hatálya alá tartozó áldozat, továbbá ha ez egyéb okból szükséges, az áldozatsegítő szolgálat e tény igazolására az áldozat kérelmére vagy hivatalból hatósági bizonyítványt állít ki (áldozati státusz igazolása).

(5) A bírósági tárgyalásra idézett tanú a megfelelő tájékoztatás érdekében bírósági tanúgondozóhoz fordulhat. A bírósági tanúgondozó a bíróság olyan ügyintézője, aki a tanú részére külön jogszabályban meghatározott módon felvilágosítást ad a tanúvallomás megtétele, az ehhez szükséges bírósági megjelenés elősegítése érdekében. A tanúgondozás nem terjed ki az ügyről való tájékoztatásra, és nem járhat a tanú befolyásolásával.

(3) Az Ást. 4. §-a a következő (7) és (8) bekezdésekkel egészül ki:

„(7) A szolgáltatások a rászorultság vizsgálata nélkül térítésmentesen járnak az áldozatnak.

(8) Amennyiben az áldozat az (1) bekezdés a) vagy e) pontjában foglalt szolgáltatás iránt fordul az áldozatsegítő szolgálathoz, az áldozatsegítő szolgálat nevében eljáró hivatalos személy mentesül a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 171. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettség alól.”

31. §

Az Ást. 5. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem kaphat szolgáltatást az az áldozat, aki)

„a) a kért támogatást az ügyben korábban már megkapta, kivéve a tanúgondozást és a védett szálláshelyet,”

32. §

(1) Az Ást. 10. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az áldozat érdekérvényesítése elősegítéséért bármely áldozatsegítő szolgálathoz fordulhat.”

(2) Az Ást. 10. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az áldozat azonnali pénzügyi segély, áldozati státusz igazolása és kárenyhítés iránti kérelmét bármely áldozatsegítő szolgálatnál előterjesztheti.”

(3) Az Ást. 10. § (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az azonnali pénzügyi segély iránti kérelemben meg kell jelölni

a) az áldozat természetes személyazonosító adatait, lakcímét és állampolgárságát,

b) a kérelem benyújtásának alapjául szolgáló bűncselekményre, illetve szabálysértésre vonatkozó adatokat (a bűncselekmény, illetve a szabálysértés megnevezése, a bűncselekmény, illetve a szabálysértés elkövetésének helye, időpontja és lényeges körülményei),

c) azt, hogy a b) pontban megjelölt bűncselekmény, illetve szabálysértés az áldozat számára milyen hátránnyal, így különösen testi vagy lelki sérüléssel, érzelmi megrázkódtatással, illetve vagyoni kárral járt,

d) az igényelt támogatás fajtáját,

e) azt, hogy a korábban igénybe vett támogatásokkal kapcsolatban terheli-e az áldozatot az állammal szemben visszafizetési kötelezettség,

- f) azt, hogy az áldozattal szemben az igényelt támogatás nyújtását kizáró ok fennáll-e, és
- g) az áldozat szükségleteihez igazodó támogatás nyújtásához szükséges személyes adatot.

(4) A kárenyhítés iránti kérelemben a (3) bekezdés g) pontja szerinti adatot nem kell megjelölni.”

(4)Az Ást. 10. §-a a következő (5)-(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A feljelentés, illetve a feljelentés megtételét igazoló irat másolatát, a 11. § szerinti igazolást, az 1. § (3) bekezdésében meghatározott okból a feljelentést elutasító, a nyomozást megszüntető, vagy az eljárást megszüntető döntés másolatát, továbbá az ítéletet az áldozat a kérelemhez csatolhatja, ha azzal rendelkezik.

(6) Kárenyhítés iránti kérelem esetén a 11. § szerinti igazolás hiányában minden esetben, az azonnali pénzügyi segély vagy az áldozati státusz igazolása iránti kérelem esetén pedig akkor, ha az áldozat a kérelméhez nem csatolja az (5) bekezdésben felsorolt iratok valamelyikét, illetve ha azokból nem állapítható meg, hogy a kérelmező az 1. § szerint áldozatnak minősül-e, az áldozatsegítő szolgálat a kérelem benyújtását követően haladéktalanul beszerzi a 11. § szerinti igazolást. A 2. § (1) és (1a) bekezdése esetén az azonnali pénzügyi segély vagy az áldozati státusz igazolása iránt benyújtott kérelemben az áldozatnak – a megfelelő dokumentumokat csatolva – igazolnia kell azt, hogy bűncselekmény áldozatává vált.”

33. §

Az Ást. 16. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az áldozatsegítő szolgálat a nyilvántartásban rögzített adatokat az áldozatsegítő szolgálathoz fordulás napjától vagy a kérelem előterjesztésétől számított 10 évig tartja nyilván és kezeli.”

34. §

Az Ást. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. § Az áldozatsegítő eljárások illeték- és díjmentesek. A magyar nyelvet nem ismerő, vagy fogyatékosága miatt jelnyelvi tolmácsolásra szoruló ügyfél helyett a fordítás és tolmácsolás költségét a célelőirányzat terhére az áldozatsegítő szolgálat viseli.”

35. §

Az Ást. „Illeték-, díj- és költségmentesség” alcíme a következő 18. §-sal egészül ki:

„18. § Az áldozatsegítő szolgálat 40. § szerinti eljárása során, a nyomtatvány kitöltésével kapcsolatban felmerülő fordítás költségét az adott tagállam döntő hatósága előtti eljárásban

használható nyelvet nem ismerő ügyfél helyett a célelőirányzat terhére az áldozatsegítő szolgálat viseli.”

36. §

(1) Az Ást. 20. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az áldozatsegítő szolgálat az érdekérvényesítés elősegítéséről nem hoz döntést.”

(2) Az Ást. 20. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az áldozatsegítő szolgálat eljárásában írásbelinek nem minősíthető elektronikus úton nem tart kapcsolatot az ügyféllel.”

37. §

Az Ást. 23. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„23. § (1) Az áldozatsegítő szolgálat a kérelemről – ha a támogatás igénybevételének feltételei annak alapján megállapíthatóak – a 10. § (5) bekezdésében felsorolt iratok beérkezését követő naptól számított nyolc napon belül dönt. Ha az áldozat a személyesen benyújtott kérelméhez a 10. § (5) bekezdésében foglalt iratok valamelyikét csatolja, és a 10. § (6) bekezdése alkalmazására nincsen ok, az áldozatsegítő szolgálat a kérelemről soron kívül dönt.

(2) Az áldozatsegítő szolgálat az érdekérvényesítés elősegítése esetén az áldozatnak az áldozatsegítő szolgálatához fordulását követően haladéktalanul felméri az áldozat szükségleteit, és felajánlja az ahhoz igazodó szolgáltatásokat. A szükségletek felmérése érdekében a személyesen jelen lévő ügyfelet szóban, a távollévő ügyfelet a leggyorsabb válaszadást lehetővé tevő módon (pl. telefonon, e-mailben) nyilatkoztatja. A szükségletek felmérésében közérdekű önkéntes segítő közreműködése vehető igénybe. A felajánlott szolgáltatások közül az áldozat által kiválasztott szolgáltatás nyújtásához szükséges első intézkedést az áldozatsegítő szolgálat soron kívül megteszi.”

38. §

Az Ást. 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„24. § (1) Tájékoztatás keretében az áldozatsegítő szolgálat a hozzá forduló áldozatot a szükségletei felmérését követően tájékoztatja

- a) a büntető-, illetve szabálysértési eljárásbeli jogairól és kötelezettségeiről,
- b) a számára elérhető támogatások fajtáiról és az igénylés feltételeiről,

- c) az e törvényben biztosított támogatásokon kívül igénybe vehető egyéb ellátásokról, juttatásokról, jogérvényesítési lehetőségekről,
- d) az áldozatsegítésben részt vevő állami, önkormányzati, civil szervezetek és a vallási közösségek elérhetőségéről,
- e) a bűncselekmény, illetve tulajdon elleni szabálysértés típusára figyelemmel az ismételt áldozattá válás elkerülésének lehetőségeiről.

(2) Ha az áldozatsegítő szolgálat más hatóságtól, szervtől vagy szervezettől, illetve az áldozatsegítő szolgálathoz benyújtott támogatás iránti kérelemből természetes személy áldozattá válásáról szerez tudomást, soron kívül (az áldozat szükségleteire vonatkozóan a rendelkezésére álló adatok alapján, azokhoz igazodóan) írásban tájékoztatja az ügyfelet arról, hogy támogatás jogosultja lehet és jogosultsága esetén a támogatások iránt kérelmet terjeszthet elő.

(3) Ha az áldozatsegítő szolgálat megállapítja, hogy a hozzá forduló harmadik országbeli állampolgár emberkereskedelem áldozata, – az (1) bekezdésében foglaltakon túl – tájékoztatja arról is, hogy

- a) egy hónap gondolkodási idő áll rendelkezésére annak eldöntésére, hogy a bűncselekmény felderítésében a hatóságokkal együttműködik-e;
- b) a gondolkodási idő tartamára ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolásra, a hatóságokkal való együttműködés időtartamára pedig tartózkodási engedélyre jogosult.

(4) Az (1) és (3) bekezdésben foglaltakat az áldozatsegítő szolgálat telefonon megszakítás nélkül, folyamatosan biztosítja.”

39. §

Az Ást. „Az érdekérvényesítés elősegítése” alcíme a következő 26/A. és 26/B. §-sal egészül ki:

„26/A. § Az áldozatsegítő szolgálat az eset összes körülményeinek mérlegelése után az azt igénylő áldozatnak – a 28. § (2) bekezdésében meghatározott kivétellel – jogi tanácsot és segítséget ad a sérelem rendezéséhez.

26/B. § (1) Az áldozatsegítő szolgálat az áldozat szükségleteinek felmérését követően érzelmi segítséget nyújt az azt igénylő áldozat számára.

(2) Az érzelmi segítség célja az egyensúlyi állapot kialakítása. Kiterjed a bűncselekmény, illetve a tulajdon elleni szabálysértés következményeként kialakult feszültség csökkentésére, az érzelmi biztonság légkörének megteremtésére, a ventillációs lehetőség biztosítására, a probléma tárgyilagos megfogalmazására, a valóság elfogadtatására, a megoldáshoz vezető lépések közös megkeresésére és az áldozat ezek irányába történő elmozdítására.

(3) Érzelmi segítség egyéni és csoportos formában is nyújtható.”

40. §

Az Ást. III. Fejezete a következő alcímmel és 28. §-sal egészül ki:

„Áldozati státusz igazolása

28. § (1) Ha az áldozat nem rendelkezik a 11. § (1) bekezdésében meghatározott igazolással, azonban a 10. § (5) bekezdésében meghatározott egyéb iratok valamelyikét az áldozatsegítő szolgálathoz benyújtott kérelméhez csatolja, és abból a hatósági bizonyítvány kiállításának feltételei megállapíthatóak, az áldozati státusz igazolása ez alapján is kiállítható.

(2) Ha a körülmények alapján bebizonyosodik, hogy a rászoruló áldozat sérelmének rendezéséhez a jogi segítségnyújtásról szóló törvényben (a továbbiakban: Jst.) meghatározott jogi segítségnyújtásra van szükség, az áldozatsegítő szolgálat igazolja az ügyfél áldozati státuszát, és ezen igazolást, valamint – ha rendelkezésre áll – a kérelmet továbbítja a jogi segítségnyújtó szolgálatnak, amely a döntéséről és a megtett intézkedésekről haladéktalanul értesíti az áldozatsegítő szolgálatot. A jogi segítségnyújtásra a Jst.-ben meghatározott feltételek esetén jogosult az áldozat.”

41. §

(1) Az Ást. 46. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Felhatalmazást kap az áldozatsegítésért felelős miniszter, hogy rendelettel állapítsa meg az irányítása alá tartozó szervek áldozatsegítő feladatait, azok civil szervezetekkel való együttműködésének formáit, valamint az áldozatsegítő szolgálat által készített, az áldozatok jogairól szóló tájékoztató részletes tartalmi követelményeit.”

(2) Az Ást. 46. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy rendeletben határozza meg a bírósági ügyintézők tanúgondozással kapcsolatos feladatait, valamint a tanúgondozás részletes szabályait.”

42. §

Az Ást. 47. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E törvény a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU parlamenti és tanácsi irányelv 8. és 9. cikkének való megfelelést szolgálja.”

43. §

- (1) Az Ást. 1. § (1) bekezdés nyitó szövegrészában a „sérelmet” szövegrész helyébe a „hátrányt szöveg lép.
- (2) Az Ást. 11. § (5a) bekezdés c) pont cb) alpontjában az „a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.)” szövegrész helyébe az „a Be.” szöveg lép.
- (3) Az Ást. 43. § (3) bekezdésében az „Az áldozatsegítő hatóság a 9/A. § szerinti” szövegrész helyébe az „Az áldozatsegítő szolgálat a 24. § (3) bekezdése szerinti” szöveg lép.
- (4) Az Ást. 47. § (3) bekezdésében a „9/A. §-a” szövegrész helyébe a „24. § (3) bekezdése” szöveg lép.
- (5) Az Ást. 47. § (4) bekezdésében a „9. § (2) bekezdése” szövegrész helyébe a „24. § (2) bekezdése” szöveg lép.

44. §

Hatályát veszti

- a) az Ást. 9. §-a, 9/A. §-a, és a 9. §-t megelőző „Tájékoztatás” alcíme,
- b) az Ást. 10. § (2) bekezdésében az „, a jogi segítségnyújtás” szövegrész,
- c) az Ást. 16. § (1) bekezdésében az „a tájékoztatásokról és” szövegrész,
- d) az Ást. 35. § (2) bekezdése.

7. Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény módosítása

45. §

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény Harmadik Része a következő VII/A. Fejezettel egészül ki:

„VII/A. Fejezet A feljelentés továbbítása és fogadása

43/A. A feljelentés továbbítása másik tagállamnak

107/A. § (1) Ha magyar hatóságnál más tagállam területén elkövetett bűncselekmény miatt tesznek feljelentést, és ez alapján a magyar hatóság a büntetőeljárást joghatóság hiányában nem folytatja le,

az ügyész a sértett által tett feljelentést haladéktalanul a bűncselekmény elkövetésének helye szerint illetékes tagállami igazságügyi hatósághoz továbbítja és erről a sértettet értesíti.

(2) Ha a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a bűncselekmény elkövetésének helye szerint illetékes tagállamban a feljelentés fogadására melyik tagállami igazságügyi hatóság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel, a továbbításhoz szükséges adatokat az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartó pontjain keresztül kell beszerezni.

43/B. A feljelentés fogadása másik tagállamtól

107/B. § Ha a tagállami igazságügyi hatóság a Magyarországon elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatban a sértett által tett feljelentést a magyar hatóság részére továbbítja, a magyar hatóság a feljelentést a magyar jogszabályok alapján bírálja el.”

46. §

Az EU tv. 179. §-a a következő 22. ponttal egészül ki:

(Ez a törvény)

„22. a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek”

(való megfelelést szolgálja.)

8. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény módosítása

47. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § (1) A sértettet, illetve a Be. 51. § (3) vagy (3a) bekezdése alapján a sértett jogait gyakorló személyt kérelmére értesíteni kell a sértettet érintő bűncselekménnyel összefüggésben

- a) az előzetesen letartóztatott szabadon bocsátásáról vagy szökéséről,
- b) a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt véglegesen vagy feltételesen történő szabadon bocsátásáról vagy szökéséről, illetve a szabadságvesztés végrehajtásának félbeszakításáról,
- c) az elzárásra ítélt szabadon bocsátásáról vagy szökéséről, illetve az elzárás végrehajtásának félbeszakításáról,

d) az ideiglenes kényszergyógykezelés, illetve a kényszergyógykezelés hatálya alatt álló személy elbocsátásáról, szökéséről, illetve a kényszergyógykezelés hatálya alatt álló személy adaptációs szabadságra bocsátásáról, valamint

e) javítóintézeti nevelés esetén a fiatalkorú végleges vagy ideiglenes elbocsátásáról, valamint a javítóintézet engedély nélküli elhagyásáról.

(2) A kérelmet a büntetőügyben eljáró bíróságnál, előzetesen letartóztatott, illetve ideiglenes kényszergyógykezelés hatálya alatt álló személy esetén a büntetőügyben eljáró ügyésznél kell benyújtani, és abban meg kell jelölni, hogy milyen lakcímre kéri a kérelmező az értesítést. A kérelem a bírósághoz vagy az ügyészhez történő bejelentéssel visszavonható.

(3) Az előzetes letartóztatást, a szabadságvesztést vagy az elzárást fogatosító bv. intézet, illetve javítóintézet a bíróság vagy az ügyész értesítése alapján a kérelmet a fogvatartotti nyilvántartásban rögzíti, és a szabadulás, illetve az elbocsátás előtt egy hónappal, félbeszakítás engedélyezése, valamint szökés, illetve a javítóintézet engedély nélküli elhagyása esetén haladéktalanul tájékoztatja a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságát (a továbbiakban: BVOP), amely haladéktalanul értesítést küld a sértett vagy a Be. 51. § (3) vagy (3a) bekezdése alapján a sértett jogait gyakorló személy részére az elítélt szabadon bocsátásának időpontjáról vagy szökéséről.

(4) Ha

a) az előzetes letartóztatást rendőrségi fogdában vagy az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetben hajtják végre,

b) a szabadságvesztést az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetben hajtják végre, vagy

c) az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetben ideiglenes kényszergyógykezelést vagy kényszergyógykezelést hajtanak végre,

a BVOP a bíróság vagy az ügyész értesítése alapján a kérelmet a fogvatartotti nyilvántartásban rögzíti, és a szabadulás, az elbocsátás, illetve az adaptációs szabadság előtt egy hónappal, félbeszakítás engedélyezése, valamint szökés esetén haladéktalanul – a rendőrségi fogda vagy az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézet tájékoztatása alapján – értesítést küld a sértett vagy a Be. 51. § (3) vagy (3a) bekezdése alapján a sértett jogait gyakorló személy részére az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott szabadon bocsátásának időpontjáról vagy szökéséről.

(5) A bíróság, az ügyész, a BVOP, a bv. intézet és a javítóintézet a kérelmező kérelmét, nevét és lakcímét zártan kezeli és biztosítja, hogy ezek az adatok ne jussanak az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott tudomására.”

48. §

A Bv. tv. 18. § (2) bekezdésében a „Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága (a továbbiakban: BVOP)” szövegrész helyébe a „BVOP” szöveg lép.

9. Záró rendelkezések

49. §

Ez a törvény 2015. november 1-jén lép hatályba.

50. §

Ez a törvény a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.